na celulosu v Turčanském Sv. Martině, nově zřízenou za účelem nostrifikace Turčansko-Sv. Martinského závodu Brašovské továrny ve smyslu zák. č. 12/20, podle smlouvy č. 120/27 nemá býti postižen žádnou dávkou, u příležitsti takové smlouvy jinak vybíranou.

Podle ustálené judikatury nss-u (Boh. A 4665/29, 5772/26, 6001/28) mezinárodní smlouva, pokud nebyla vtělena ve vnitrostátní prvání řád, nemá povahy právní normy a tudíž ani derogačního účinku vůči právním normám ve státě platným. Nebyla by tedy úmluva č. 120/27 sama o sobě s to, aby se dotkla platnosti a závaznosti pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, jež nějakého osvobození převodů provedených z důvodů nostrifikace ovšem výslovně nenormují. Avšak § 2 dávk. pravidel v bodě 8. poskytuje výslovně osvobození od dávky osobám, jimž přísluší na základě státních smluv. Že tím míní také osoby právnické, je patrno z předchozích ustanovení tohoto § 2. Poněvadž státní smlouva s Maďarskem č. 120/27 v cit. čl. 6 B. I. poskytuje podnikům osvobození od dávek, kterým by jinak podléhaly, jestliže to které právní jednání děje se z důvodu nostrifikace, přísluší jim podle § 2 bodu 8. dávk. pravidel také osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, která by postihovala jinak převod nemovitosti, děje-li se z důvodu nostrifikace. Přísluší tedy podle tohoto ustanovení také osvobození od dávky Brašovské továrně jako zcizitelce ohledně sporného převodu nemovitostí na Továrnu na celulosu v Turčanskému Sv. Martině, a nař. rozhodnutí je tedy se zákonem ve shodě.

Č. 9786.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): I s hlediska předpisů o dávce nabývá prodej nemovitosti nezletilcem platnosti teprve schválením poručenského úřadu.

(Nález ze dne 31. března 1932 č. 19.256/31.)

Věc: Jakub H. v Č. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 10. května 1929 zamítl zemský úřad v Bratislavě postupem instancí odvolání Jakuba H. ve věci vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z těchto důvodů: »Podle ustanovení § 1 odst. 3 dávk. pravidel nastává převod dnem, kdy právní jednání převod uskutečňující bylo pravoplatně skončeno, a podle předpisu odst. 4 cit. § platí v případě, že smlouva podléhá úřednímu schválení, za den převodu den schválení. Poněvadž v den uzavření písemné smlouvy dne 14. září 1921 zcizitel nebyl způsobilý ujednati jakékoliv jednání právní bez schválení poručenského úřadu, a o toto schválení nebylo vůbec žádáno, stala se úmluva perfektní až po připojení nového podpisu zcizitelem po jeho zletilosti, což se stalo dne 30. července 1922, tedy po platnosti pravidel dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí na Slovensku. Ježto právní jednání, jímž byly nemovitosti převedeny, stalo se perfektním až dnem 30. července, podléhal převod dávce.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost tvrdí, že smlouva, jíž nezletilý st-l prodal své nemovitosti, je i beze schválení sirotčího úřadu platna již dnem 14. září 1921, kdy byla ujednána, a že na tom nemění nic okolnost, že st-l, nabyv zletilosti, dne 30. července 1922 uznal, že ujednanou smlouvu pokládá za správnou; dovozuje pak z toho, že zcizení pokládati je za pravoplatně ukončené již dnem 14. září 1921, a že proto nelze převod ten podrobiti dávce z přírůstku hodnoty podle vl. nař. č. 143/22, jež v tento den ještě neplatilo. — Názor ten nemá opory v zákoně.

Podle § 113 zák. čl. XX:1877 je poručník nebo opatrovník povinen při právních jednáních tam uvedených, zejména podle čl. 8 cit. § při zcizení nemovitého majetku osob nesvéprávných prodejem, vyžádati si schválení poručenského úřadu, a to pod sankcí v § 114 cit. zák. čl. stanovenou, že totiž ono právní jednání je jinak neplatné. Z toho plyne jasně, že toto schválení poručenským úřadem náleží k podstatným kusům toho kterého právního jednání, jež platnosti nenabude, dokud schválení to formelním aktem povolaného orgánu skutečně není vysloveno. Pokud tedy nedošlo k aktu tomu, nelze mluviti o právním jednání, ve smyslu 3 odst. § 1 pravidel vl. nař. č. 143/22 pravoplatně ukončeném. Teprve prohlášením st-le, nabyvšího zletilosti, z 30. července 1922 stalo se zcizení dosud neplatné, o jehož schválení podle tvrzení stížnosti vůbec nebylo žádáno, platným, a bylo proto teprve tímto dnem právní jednání převod uskutečňující pravoplatně ukončeno. Není tudíž nezákonným, když žal. úřad zkoumaje, podléhá-li převod shora uvedený dávce z přírůstku hodnoty, pokládal ve smyslu 3. odst. § 1 pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22 za den, kdy právní jednání bylo pravoplatně ukončeno, den 30. července 1922, a důsledky z toho vyvodil.

Č. 9787.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Řízení správní (Podk. Rus): * Až do účinnosti vl. nař. č. 186/29 nebyl na Podk. Rusi okresní úřad příslušný rozhodovati jako stolice odvolací ve věcech dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle dávk. prav. vl. nař. č. 143/22. (Pro dobu od účinnosti vl. nař. č. 186/29 otázka neřešena.)

(Nález ze dne 31. března 1932 č. 19.608/31.)

Věc: Irving B. v D. proti okresnímu úřadu v Chustu o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nařízené rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem obce D. z 24. května 1928 byla st-li z převodu nemovitosti, nabyté jím od Marie F. na základě právního úkonu z 24. srpna 1924, předepsána jako ručiteli dávka z přírůstku hodnoty v částce 11.500 Kč. Odvolání z tohoto platebního rozkazu bylo zamítnuto usnesením obecního zastupitelstva v D. z 28. srpna 1928, a další odvolání nař. rozhodnutím okresního úřadu v Chustu, jež se označilo za rozhodnutí konečné.